VISA EFTER "STAGGA-SVEN"

Sven Olsson Öskevik

Uppteckn Stig Hartman efter Carl-Erik Hartman
Arr Rune Paulsson

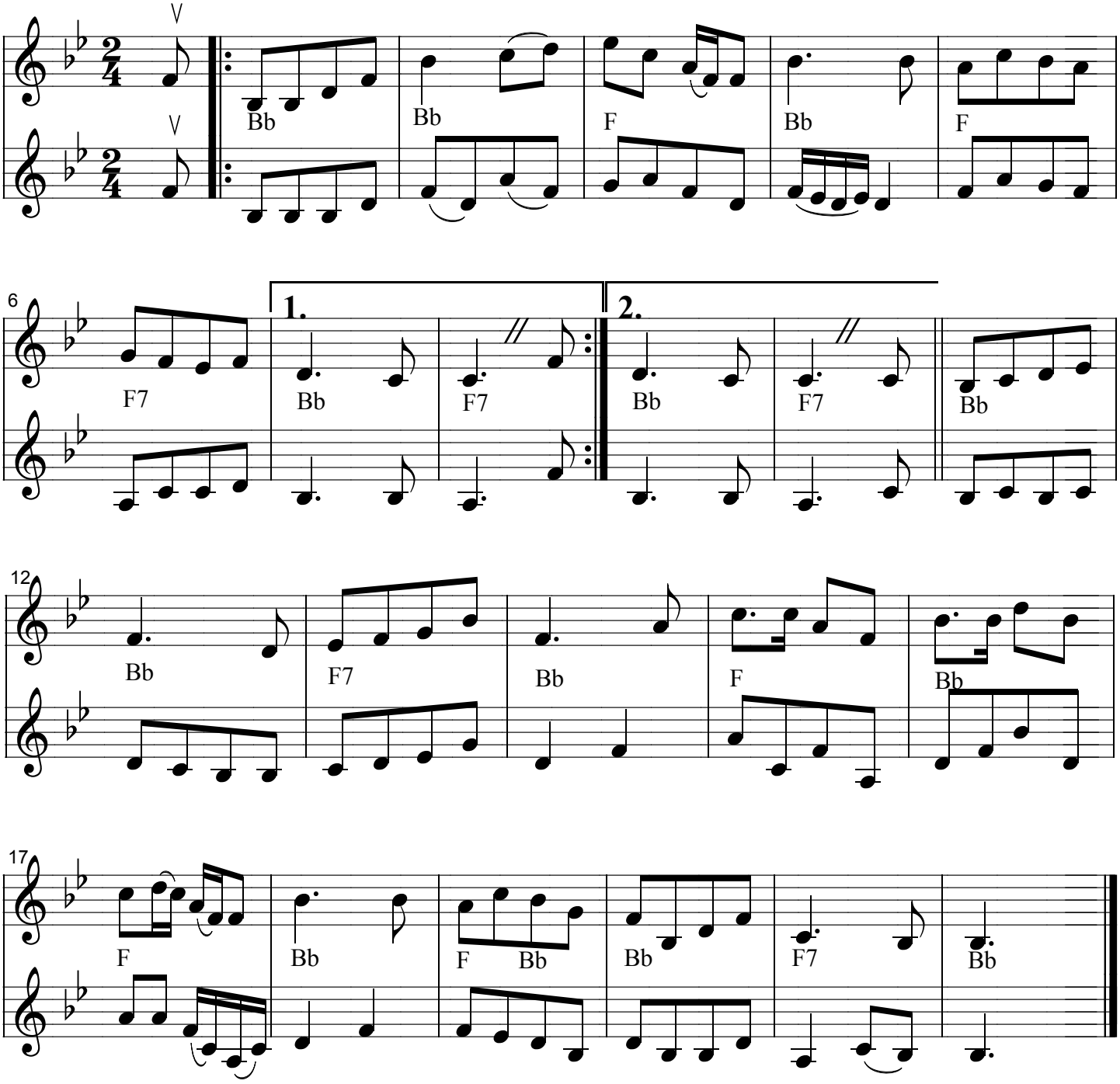

Förgäves uppå stigen jag dig att möta går, jag lyssnar, ropar, och jag lyssnar å-å-ter.
Det vinden är som blåser och böljan är som slår, men vännens röst sig aldrig höra å-å-ter.
Som skyarna de gå på himmelen den blå, så vandra mina tankar och ingen vila få, förrän
jag funnit vännen som jag sö-ö-ker.

En tid det var så roligt, den tid som svunnen är. När vänskap du i hjärtat för mig hyste.
För gick jag mig åt lunden, då var du före (för) mig där, det veta himlens stjärnor som oss lyste.
Det löftet du mig gav: att bli min tröst och slav. Om livet vore större än det stora vida hav, så
rymmer det ej kärleken jag hyste.

Arr Copyright (C) 1998 Rune Paulsson